

Jensen-Brobjy: Jeg skal ikke sige mere til den ærede Ordfører. Vi ved jo, hvad det drejer sig om. Det er ikke de faste Ekstraarbejdere, der er Tale om, men vi har ment, at man kan forlange, Ekstraarbejderne skal have været ansat en vis Tid, inden man kan kræve Ferie for dem.

Jeg har en Bemærkning at gøre til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Jeg takker ham for det Svar, han har givet med Hensyn til Tilbagebetalingerne, og jeg skal om lidt komme til det.

Det er jo rigtigt, som Ministeren siger, at der ude i Kommunerne er stærke Krav om at faa Tilskud fra Staten til særlige Vejarbejder, og de er jo sikkert ogsaa rigtige de Tal, som Ministeren her har opgivet til os, og som viser, at man allerede, inden Lovforslaget kom frem, laa med Andragender om 105 Mill. Kr., og at man senere har faaet Andragender til 77,8 Mill. Kr. Men vi maa huske paa, at naar der kommer en Lov, hvorefter man kan faa indtil 80 pCt. af Udgifterne refunderet fra Staten, siger det sig selv, at saa kommer Kommunerne med deres Krav, og saa vil Vælgerne i de forskellige Kommuner ganske simpelt sige til Sogneraadene: Hvorfor melder I jer ikke og faar Del i dette Tilskud? Det er saa naturligt, at Andragenderne forøges meget betydeligt, naar Staten stiller Penge til Raadighed.

Jeg glæder mig ogsaa over, at Ministeren nu vil lægge en fast Plan for Arbejdet med Hensyn til de Tilskud, som skal gives, for det mener jeg, vi har savnet i lang Tid. Der har været noget vist kedeligt i at se, at man — idet det tidligere var Amterne, der for en stor Del havde Indflydelse paa, hvem der fik Pengene — skulde have et Amsraadsmedlem boende i Nærheden af Kommunen, som havde Interesse i den paagældende Vej, for at man kunde faa Amtet til at anbefale Andragendet. Jeg tror, det er gavnligt, at Overvejsinspektøren og Ministeren fastlægger en Plan for Arbejdet og for de Tilskud, der stilles til Raadighed til Vejanlæggene, væsentlig til Forbindelsesveje mellem Landevejene, som kan gavne den gennemgaaende Trafik.

Jeg er heller ikke blind for, at dette betyder forøgede Beskæftigelsesmuligheder i Kommunerne, at det kan hjælpe Kommunerne til at faa beskæftiget deres Folk. Alt det er vi enige om, men tilbage bliver det Spørgsmaal, om det er rigtigt, at man stiller disse Penge til Raadighed paa den Maade, man gør, for man indrømmer jo derigennem indirekte, at Staten har ikke Raad til at lade disse Arbejder udføre paa anden Maade end ved at stjæle Pengene

fra Fremtiden. Man tager Pengene fra de Aar, der kommer, saa der bliver færre Penge i de kommende Aar til Raadighed, og det mener jeg er en forkert Maade at gøre det paa. Naar man nu bruger 38 Mill. Kr., de 28 Mill. Kr., som allerede er stillet til Raadighed, og de 10 Mill. Kr., man kommer med nu, vil det i Virkeligheden sige, at man har beslaglagt Pengene langt ud i Fremtiden. Den højtærede Minister nævnte, at for 1936—37 regnede man med at faa ca. 57 Mill. Kr. ind, det vil altsaa sige, godt 6 Mill. Kr. mere, end man fik ind i 1931—32; hvis vi regner *det* som Gennemsnit for de kommende Aar, vil det sige, at vi har beslaglagt ud i Fremtiden, indtil 1943, de Penge, som kommer ind i forøgede Indtægter af Motorskatten ud over det, vi fik i 1931—32. Det er for 6 Aar ud i Fremtiden, man har beslaglagt disse Midler. Det er det, vi fra mit Partis Side mener er forkert. Vi mener, det naturlige vil være, at man tager Pengene Aar for Aar. Hvis man trænger til at faa gennemført saadanne Vejarbejder, ogsaa af Hensyn til Beskæftigelsen, er det i Virkeligheden en Falliterklæring af Ministeriet, forekommer det mig, at det ikke foreslaar en Bevilling paa Finansloven paa de 10 Mill. Kr. Men det har den højtærede Finansminister vel sagtens ikke haft Penge til, for ellers havde det været en naturlig Konsekvens, at man havde gaaet den Vej i Stedet for at stjæle disse Penge fra Fremtiden, der altsaa maa undvære dem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: At man ligefrem skulde være Statsbanerne taknemmelig, fordi de bygger en Restaurant nede ved Masnedø, en Restaurant, som man venter at kunne tjene Penge paa, synes jeg nu er at drive Spøgen lidt for vidt. Hvis der virkelig er Trang til en Restaurant dernede, vil den nok komme af sig selv. Naar det ikke er for Banernes Folk, den bygges, behøvede den jo ikke at være knyttet til Banerne. Naa, vi lever jo i dette Land i høj Grad af Spiritus, Øl og sligt, og saa er det kun rimeligt, at man ogsaa forøger de Kilder, hvorigennem der kan blive Anledning for Staten til at tjene Penge, gennem Skatter o. s. v.

Jeg vil gerne gøre en Bemærkning om det sidste Beløb, de 10 Mill. Kr., henholdsvis til Broer og til Vejarbejder. Jeg skal ikke fordybe mig deri, men vil kun til en